

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 322/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P. G., K. a M. S., K., zastúpených advokátom JUDr. F. B., Ž., vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 12 v spojení s čl. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 10 S 233/2003 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sž-o-KS 169/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. G. a M. S. o d m i e t a ako sťažnosť podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. septembra 2006 doručená sťažnosť P. G., K. a M. S., K. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. F. B., Ž., vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktoré malo byť spôsobené (v spojení s čl. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 S 233/2003 a Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 SŽ-o-KS 169/2004 .

II.

1. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností ústavný súd zistil, resp. sťažovatelia uviedli, že:

a) sú „*spolu s ďalšími ... spoluvlastníkmi ... zapísaní ako spoluvlastníci na LV ..., tam uvedených nehnuteľností.*

Vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam a príslušný LV bol založený na základe právoplatného rozhodnutia o vlastníctve vydanom Okresným úradom v Č., odborom pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, Č., č. j. 3401/2001-Ča zo dňa 22. 10. 2001. (...)

Hoci uvedené rozhodnutie o vlastníctve nadobudlo právoplatnosť dňa 9. 11. 2001 a bolo aj vykonané tým, že bolo zapísané do KN, jedna z povinných osôb – Poľnohospodárske podielnícke družstvo so sídlom v K., podala podaním zo dňa 14. 4. 2003 proti tomuto rozhodnutiu návrh na jeho preskúmanie.

Poznamenávame, že návrh na preskúmanie bol jednak podaný proti už právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému sa povinný dokonca podaním zo 7. 11. 2001 písomne vzdal opravného prostriedku a jednak s poukazom na či už ust. § 250m ods. 2 alebo § 250b ods. 1 O. s. p., návrh na preskúmanie bol podaný viac ako jeden rok po zákonom stanovenej prepadnej lehote na jeho podanie. (...)

b) *Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 10S 233/03 zo dňa 14. 4. 2004 napadnuté rozhodnutie síce potvrdil, ale z vecných dôvodov, hoci návrh na preskúmanie mal odmietnuť z vyššie uvedených dôvodov. (...)*

c) *Proti uvedenému rozsudku Kraj. súdu v Žiline podalo Poľnohospodárske podielnícke družstvo, K., podaním z 23. 6. 2004 odvolanie, ktorému Najvyšší súd SR rozsudkom č. k. 1SŽ-o-KS 169/2004 zo dňa 23.6.2005 vyhovel, napadnutý rozsudok kraj. súdu zmenil tak, že zrušil rozhodnutie Okr. úradu v Č., odboru PPLH z 22. 10. 2001 č. 3401/2001-Ča a vec vrátil Obv. pozemkovému úradu v Č. na ďalšie konanie.*

Opäť paradoxné je, že ani NS SR sa s nemožnosťou podania predtým podaného návrhu na preskúmanie vôbec nezaoberal. (...)

d) V záujme nápravy tohto nezákonného postupu, dali sme dňa 17. 2. 2006 podnet na Generálnu prokuratúru SR, Bratislava na podanie mimoriadneho dovolania, ktorý však GP SR prípisom č. VI/2 Pz94/06-7 zo dňa 1. 3. 2006 odmietla z dôvodu jeho neprípustnosti. (...)

e) Na základe rozhodnutia NS SR, Obvodný pozemkový úrad v Č., rozhodnutím č. 93-017/2006-Pa zo dňa 24. 4. 2006, opätovne nám priznal vlastnícke práva k nehnuteľnostiam už predtým zapísaným na LV č. 5418 v k. ú. K.

Proti tomuto rozhodnutiu Poľnohospodárske podielnícke družstvo K., so sídlom v K., podalo dňa 1. 5. 2006 návrh na jeho preskúmanie.

Preskúmacie konanie je vedené na Kraj. súde v Žiline pod č. k. 10S/119/2006. (...)

2. Sťažovatelia tvrdia, že „V danom prípade ide o zjavné porušovanie najmä čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, keď krajský súd a následne NS SR neodmietli neskoro podaný opravný prostriedok (návrh na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu) a už proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu, čím zaviniли nerovnosť účastníkov v konaní, keď v týchto konaniach navrhovateľovi umožnili viac práv ako mu zo zákona vyplýva, čím porušili uvedenú ústavnú rovnosť účastníkov konania.

V prípade sťažovateľov porušenie tohto ústavného princípu malo za následok ich porušenie základných práv deklarovaných v čl. 12 ods. 1 Ústavy SR, čo sa konkrétne prejavuje v porušovaní právnej istoty ako súčasť právneho štátu (čl. 1 Ústavy SR), právo vlastníť právoplatne nadobudnutý majetok.“

3. Sťažovatelia požadujú vyslovenie porušenia ich základného práva podľa čl. 12 ods. 1 ústavy menovanými súdmi v označených konaniach, zrušenie rozsudku krajského súdu sp. zn. 10 S 233/2003 zo 14. apríla 2004, rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 1 SŽ-o-KS 169/2004 z 23. júna 2005 a tiež rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Čadci (ďalej len „pozemkový úrad“) sp. zn. 93-017/2006-Pa z 24. apríla 2006. Ďalej žiadajú zastaviť konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 10 S 119/2006. Súčasne

požadujú primerané finančné zadostučinenie „vo výške každému po 100.000,- Sk“ a náhradu trov právneho zastúpenia.

III.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že označené súdy tým, že konali, hoci konať nemali (*„návrh na preskúmanie bol podaný viac ako jeden rok po zákonom stanovenej prepadnej lehote na jeho konanie“*), v označených konaniach porušili nimi uvedené články ústavy.

Sťažovatelia namietali porušenie ich základného práva podľa čl. 12 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 S 233/2003, v ktorom krajský

súd rozhodol rozsudkom zo 14. apríla 2004 a tiež postupom najvyššieho súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 1 SŽ-o-KS 169/04, v ktorom bol vydaný rozsudok 23. júna 2005.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovatelia vo vzťahu k napadnutým konaniam menovaných všeobecných súdov predložili svoju sťažnosť ústavnému súdu (22. septembra 2006) po uplynutí uvedenej zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty, ústavný súd ich sťažnosť odmietol ako sťažnosť podanú oneskorene.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá a rozhodovanie o zrušení označených rozhodnutí, ako aj o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľov (čl. 127 ods. 2 prvá veta, ods. 3 ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti sťažovateľov nezaoberal. Z uvedeného dôvodu sa nezaoberal ani ich ďalšími požiadavkami (návrhom na zastavenie konania a náhradou trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. októbra 2006